

ק"פ (קרית גת) 3482-05-25 - פלג מידן נ' ערן ברנט

ק"פ (קרית-גת) 3482-05-25 - פלג מידן נ' ערן ברנט ואח'ש'לום קרית-גת
ק"פ (קרית-גת) 3482-05-25

פלג מידן

נגד

1. ערן ברנט

2. גיא הרינג

3. איגמה ניהול ומסחר בע"מ

4. יניב הרינג

בית משפט השלום בקרית-גת

[25.09.2025]

כבוד השופטת בכירה רבקה שורץ

החלטה

בפניי בקשה לפסלות שופט.

המבקש מנה עשר תלונות בגין מבקש את הפסילה,

שמונה מהן נוגעות להחלטה אשר חייבה תשלום מחצית האגרה ו/או נובעות מהחלטות נוספות בבקשה לעיכוב ביצוע

תשלום האגרה. במסגרת התלונות טוען המבקש, בין היתר, שבית משפט מתעלם מהוראות חוק; מלין על כך שבית

משפט "איים" לפסוק הוצאות, כמו כן קבל על כך, שביהמ"ש התייחס בהחלטתו בנושא האגרה ל"סיכויי ההליך" ועל

כן טען שדלתו "נעולה".

תלונה תשיעית נוגעת לבג"צ 33842-08-25, שהגיש המבקש בעניין הייצוג בהליך;

ותלונה עשירית עניינה בתלונה שהוגשה לנציב תלונות הציבור על השופטים.

המשיבים מתנגדים לבקשה, כפי שעולה מתגובותיהם לתיק האלקטרוני, בהעדר עילה.

ב"כ נקבלים 1-3 הוסיף וציין, כי המבקש: "מנסה לנצל את מערכת המשפט תוך הגשת הליכי סרק ובקשות סרק

בשלל הליכים...".

עוד ציין בתגובה, כי הבקשה "רצופה שקרים ועיוות מגמתי" (ביודעין) של העובדות וכי הבקשה שהוגשה מהווה חלק

מטקטיקה לפסול מותב שנתן החלטות, שאין נוחות לו, בדומה לבקשה, שהגיש בעבר בהליך דומה (ק"פ

21735-01-21), שנומקה על יסוד טענה דומה בדבר אפשרות להטלת הוצאות, זאת במטרה לפסול גם את המותב

האחר, שהחלטותיו לא נשאו חן בעיניו.

נקבל 4 ציין ש "הקובל באמצעות אחיו אינו חדל מלהגיש בקשות סרק חסרות טעם ועילה כל אימת שביהמ"ש דחה את בקשותיו" וכי אף אחת מ - 10 ההנמקות, שפורטו בבקשה אינן מהוות אף לא "ראשית עילה" לפסלות. לדעת נקבל 4 הבקשה מהווה "המשך הטרדת מערכת משפטית שלמה... וכן הטרדת הנקבלים שנאלצים להתמודד [פעם שניה לאחר ביטול הקובלנה הקודמת] עם סחף של בקשות בכל הערכאות בקובלנה הנעדרת עילה".

הכרעה

עיינתי בנימוקי הבקשה ובנימוקי התגובות.

אין באף אחת מהתלונות כדי לבסס פסילת שופט.

נראה, כי המבקש קובל על החלטות שיפוטיות/דיוניות, שניתנו במסגרת ההליך, שאינן לשביעות רצונו כך לדוגמא

ההחלטה המחייבת לשלם את מחצית האגרה בגינה הגיש ערעור, שנדחה.

דרך המלך להשגה על החלטות שיפוטיות קבועה בחוק והיא אינה עוברת דרך בקשה לפסלות שופט.

המבחן לפסלות שופט מלשבת בדין קבוע בסעיף 77א לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984, ולפיו יש

לבחון האם קיימות נסיבות, שיש בהן כדי ליצור חשש ממשי למשוא פנים מצד המותב וזה לשון הסעיף:

" 77א. (א) שופט לא ישב בדין אם מצא, מיזמתו או לבקשת בעל דין, כי קיימות נסיבות שיש בהן כדי ליצור חשש

ממשי למשוא פנים בניהול המשפט".

משהוגשה הבקשה לפטור מאגרה למותב הנוכחי ולא לרשם, המותב הנוכחי דן בבקשה ונתן החלטה. אחד

מהשיקולים שעל בית המשפט לבחון במסגרת בקשה לפטור מאגרה הוא שיקול הנוגע לסיכויי ההליך אך אין בכך כדי

להביא לפסלות שופט, הגם שטוב היה לו הבקשה היתה מועברת לרשם. כאמור לעיל, המבקש הגיש ערעור על

ההחלטה מיום 12.8.25 בנושא האגרה, שנדחה בהחלטה של כבוד השופט יואל עדן בעק"פ 54804-08-25.

באשר לשאלת הייצוג והחלטה מיום 19.6.25 הנוגעת לשאלה זו, המבקש הגיש את הקובלנה והבקשות בשם אחיו (זו

לא הפעם הראשונה), המבקש הציף את בית המשפט בבקשות עוד טרם מענה, מנמק את בקשותיו בין היתר

בנימוקים, שאינם רלוונטיים עד כי בית המשפט מצא לנכון להפנותו לסעיף 73 לחסד"פ. (ראו החלטה מיום 15.6.25

ו- 17.6.25).

המבקש הגיש בג"צ בעניין הנ"ל ולבקשתו המענה/הדיון הראשון נדחה למועד אחר בהתחשב, בכך שאין לכך

רלוונטיות לבקשה הנוכחית שבפניי.

באשר לנוסח הבקשה, אכן הבקשה מנוסחת בצורה בוטה, מגמתית ולא בהלימה לאמת העובדתית. הניסוח כשלעצמו מצדיק על פי הפסיקה הטלת הוצאות. גם עיוות עובדות/ציון עובדות שאינן נכונות (כך למשל לגבי המועד שנקבע כמועד לתשלום מחצית האגרה בהחלטה שיפוטית), מצדיק הטלת הוצאות.

לבית המשפט הסמכות לשקול הטלת הוצאות על פי הפסיקה, ואין בעצם ההחלטה על שקילת אפשרות כזו, או החלטה על הטלת הוצאות, שהינה החלטה דיונית, כדי להוות עילה לפסלות שופט.

נראה, שהחלטות בית המשפט אינן נושאות חן בעיני המבקש או ליתר דיוק בעיני אחיו של המבקש שהינו "הרוח החיה" מאחורי ההליך.

"לא אחת נפסק כי הדרך להשיג על החלטות דיוניות של השופט היושב בדיון היא בהליכי ערעור מתאימים, והליך פסלות שופט אינו תחליף לכך" (ע"א 1673/23 רפאלי ואחרים נ' ניב (01/05/23)).

באשר לטענה, כי הוגשה תלונה לנציב תלונות הציבור על שופטים, אף היא אינה מהווה עילה לפסלות שופט. אין בנימוקי הבקשה כדי להצביע על חשש ממשי למשוא פנים. ראוי שבקשה מסוג זה תוגש בתום לב ובעניין זה יפים דברי כב' השופט יגאל מרזל בספרו, דיני פסלות שופט (תשס"ו - 2006) עמ' 54:

"מהו טיבה של חובת תום הלב בכל הנוגע להגשת בקשת פסלות? בראש ובראשונה בעל דין או עורך דין חייבים לנהוג תום לב בשימוש בהליכי הפסילה. בהיות טענת הפסלות טענה רצינית, היורדת לשורש התפקוד השיפוטי תוך הטלת צל על מערכת השפיטה כולה, ובשל העובדה כי העלאתה דוחקת כל הכרעה אחרת לקרן זווית, אין כאמור לעלות טענה זו כדבר של מה בכך, לא על מנת לסרב את הדיון או להאריכו שלא לצורך, לא על מנת לעקוף את הליכי הערעור הרגילים ולא על מנת להטיל מורא על בית המשפט. שימוש מעין זה בזכות לבקש את פסילת השופט מהווה חוסר תום לב. . . חובת תום הלב כוללת גם את העיקרון, שלפיו יש להימנע מיצירת מצב בו בעל דין יכול לגרום לשופט להיפסל. כך למשל, יהא חוסר תום לב ביצירת עילת פסלות על ידי הגשת תלונות נגד השופט. . . ."

לאור כל האמור לעיל הבקשה נדחית.

זכות ערעור כחוק.

כבר בפתח הבקשה הודיע המבקש, כי אם הבקשה תידחה בכוונתו להגיש ערעור בזכות לכבוד נשיא בית המשפט העליון. בנסיבות העניין, ככל שתוגש בקשה תינתן החלטה בהתאם לחוק.

ניתנה היום, ג' תשרי תשפ"ו, 25 ספטמבר 2025, בהעדר הצדדים.